

Nasza klasa – Jacek Kaczmarski

Co się stało z naszą klasą, pyta Adam w Telawiwie
Ciężko sprostać takim czasom, ciężko w ogóle żyć uczciwie
Co się stało z naszą klasą, Wojtek w Szwecji w porno klubie
Pisze dobrze mi tu płacą, za to co i tak wszak lubię

Kaśka z Piotrkiem są w Kanadzie, bo tam mają perspektywy
Staszek w Stanach sobie radzi, Paweł do Paryża przywykł
Gośka z Przemkiem ledwie przędą, w maju będzie trzeci bachor
Próżno skarżą się urzędowi, że też chcieliby na Zachód

Za to Magda jest w Madrycie i wychodzi za Hiszpana
Maciek w grudniu stracił życie, gdy chodzili po mieszkaniach
Janusz, ten co zawiść budził, że go każda fala niesie
Jest chirurgiem, leczy ludzi, ale brat mu się powiesił

Marek siedzi za odmowę, bo nie strzelał do Michała
A ja piszę ich historię - i to już jest klasa cała
Jeszcze Filip, fizyk w Moskwie, dziś nagrody różne zbiera
Jeździ kiedy chce do Polski, był przyjęty przez premiera

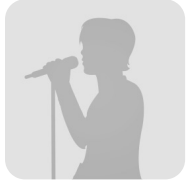
Odnalazłem klasę całą, na wygnaniu, w kraju, w grobie
Ale coś się pozmieniało, każdy sobie żywot skrobie
Odnalazłem całą klasę, wyrosniętą i dojrzałą
Rozdrapałem młodość naszą, lecz za bardzo nie bolało

Już nie chłopcy lecz mężczyźni, już kobiety nie dziewczyny
Młodość szybko się zablizni, nie ma w tym niczyjej winy
Wszyscy są odpowiedzialni, wszyscy mają w życiu cele
Wszyscy w miarę są normalni, ale przecież to nie wiele

Nie wiem sam co mi się marzy, jaka z gwiazd nade mną świeci
Gdy wśród tych nieobcych twarzy, szukam ciągle twarzy dzieci
Czemu wciąż przez ramię zerkam, choć nie woła nikt kolego
Że ktoś ze mną zagra w berka, lub przynajmniej w chowanego

Własne pędy własne liście, zapuszczamy każdy sobie

I korzenie oczywiście, na wygnaniu, w kraju, w grobie
W dół, na boki, wzwyż ku słońcu, na stracenie w prawo w lewo
Kto pamięta, że to w końcu, jedno I to samo drzewo

Słowa: Jacek Kaczmarski
Muzyka: Jacek Kaczmarski